

1055.

Z Lichnova

Za - ku - ka - la ze - zu - len - ka le - ta přes mo - ře, za - pla - ka - la
má pa - nen - ka cho - ěa po dvo - ře, cho - ěa po dvo - ře.

Zakukala zezulka
sedla na boře,
zaplakala má panenka
choďa po dvoře.

Ja, co plačeš a naříkáš,
dyť ty budeš má,

až zezulka na vánoce
třikrát zakuká.

Jakpak bych já neplakala,
šak nebudu tvá,
dyť zezulka na vánoce
nikdá nekuká.

Pán Bůh mocné, Pán Bůh dobré,
on to může dat,
že zezulka na vánoce
může zakukat.

567. BÁHA*) A ZAVRŽENÍ

1056. (Nápěv 347 b [671])

Z Březové. Olesk. 42

Zamiloval som si
černooké dzěvče,
ale mi ho nechcú dať.
Ale mi ho dajú,
len mia prevadzajú,
netreba mi vzdorovať.

Dával som im voly,
čo orali v poli,
ešče mi ho nechcú dať;
ale mi ho dajú,
len mia prevadzajú,
netreba mi vzdorovať.

Dával som im ovce,
maly zlaté zvonce,
ešče mi ho nechcú dať;
ale mi ho dajú,
len mia prevadzajú,
netreba mi vzdorovať.

Dával som im koně,
čo byli na vojně,
ešče mi ho nechcú dať;
ale mi ho dajú,
len mia prevadzajú,
netreba mi vzdorovať.

Dával som im šaty,
strjebro aj dukáty,
ešče mi ho nechcú dať;
ale mi ho dajú,
len mia prevadzajú,
netreba mi vzdorovať.

A včil sa tak stalo,
djevča sa prespalo,
a už mi ho dávajú;
ale im ho něhcem,
obráťim sa, kdě chcem,
nech si ho len chovajú.

*) Touha (bažení). Poznámka vydavatelů.

568. SVÍTIDLO

1057. (Nápěv 261 [519])

Zamrku šohaj
mezi dolinama,
svítí mu děvča
dvěma světídlama.

Nesviť mně, děvča,
dvěma světídlama,
šak mně posvítí
měsíček s hvězdama.

569. OTEVŘENÍ SLOVEČKEM

1058.

Ze Usacka

Za-my-kaj, ma-měňko, za-my-kaj ku - chy - ňu, aj, máš he - zku dce - ru, u - kra - de - me ti ju.